

श्रुतोक्तेः श्लोकभेदे च कण्ठगतो मुखरोगभेदः । “मुख-
रोगाः पञ्चप्रदिः” इत्युपक्रम्य तेषां मध्ये सप्तदश कण्ठगृहे
इत्युक्त्वा “अथ कण्ठगतास्तु रोहिण्यः पञ्च कण्ठशालूक-
मण्डिजिह्वो बलयोबलास एकदन्तोदन्तः शतघ्नीगिलायुर्ग-
लविद्रुधिर्गलौघः स्वरघ्नो मांसतानोविदारो चेति” इति कण्ठ-
गतान् विभज्य तेषां लक्षणभिधाने एतल्लक्षणयोक्तेस्तस्य
मुखरोगत्वम् । “एकदन्तं तु विस्त्राय विधिं शोषणभाषरेत्”
सुश्रु० । कर्म० । एकस्मिन् दन्दे २५कराशौ न ।

एकदण्ड उ० कर्म० । एकस्मिन् दण्डे तस्य स्वामिनोऽनिरुदा-
यकत्वम् यथा “एकोदण्डस्त्रयोगावः सप्तान्वा नवदन्तिनः ।
सिंहप्रसूतिका गावः कथिताः स्वामिघातकाः” पुरा०
बृह० । २ एकदण्डयुक्ते त्वि० “एकदण्ड इन्द्रसखा जिगी-
वान्” अथ० ४, २२, ६ “इमं विशामेकदण्डं लणु त्वम्”
अथ० ४, २२, १ ।

एकवेणि(णी) स्त्री एकीभूता संस्काराभावेन जटावत् संहतिं
प्राप्ता वेणी । प्रोषितभर्तृकायाः स्त्रियः केशसंस्काराद्विभेन
एकीभूततां प्राप्तायां जटाकारायां वेण्याम् । “गण्डा-
भोगात् पतनविषयामेकवेणीं करेण” मेघ० । “एकवेणीम्
एकीभूतां वेणीम्” मल्लि० । वेणीनां संस्काराभावेन
एकीभूतत्वेन युष्मिन्तत्वम् “प्रोषितेषु पतिषु द्युये पि
ताम् युष्मिन्नाः शिरसि वेणयोऽभवन्” इति माघे वर्यि-
तम् । “ततः प्रविशत्येकवेणीधरा शकुन्तला” यकु० ।

एकशत न० एकाधिकं शतम् या० त० । एकैकाधिकशते एक-
मितं शतम् । एकमिते शते २१ तत्संख्यान्विते च । तत्
संख्येये “विश्वामित्रस्य चैवासन् उक्ता एकयत्तं ऋषि” भाग०
६, १६, १७ । संख्यायाम् “प्रमाण्य वैश्यं दत्तस्य दद्याच्चैकयत्तं
गवाम्” मनुः ततः पूरणे ङट् तमट् च । एकशततमः तत्पू-
रणे त्वि० स्त्रियं ङीप् । एकशतं परिमाणमेवाम् कन् ।
एकशतकं तत्परिमाणे त्वि० । अवयवे कन् । एकशतकं
तत्संख्यायां न० । प्रकारे भाष् । एकशतधा एकशत-
प्रकारे अव्य० वीक्षार्थं कारकाट्टत्तेः शष् । एकशतश्च
एकशतमेकशतमित्याद्यर्थे अव्य० ।

एकशफ उ० एकं शफं खरो यस्य । एकशुरयुक्ते खरादौ
ते च “खरोऽश्वोऽश्वतरो गारः शरभश्चमरी तथा । एते चै-
कशफाः लक्षः । षट्पञ्चनखान् पशुन्” भा० २, १०, २२
उक्ताः । “अजाविकं चैकशफं न जातु विषमं भजेत्” मनुः
अविक्रयेमध्ये “मद्यं नीतीञ्च लाजाञ्च सर्वैश्चैकशफा-
न्वयः” मनुः अभयप्रसङ्गे “अनिर्दिष्टाश्चैकशफान् टिट्टि-

भञ्च विवर्जयेत्” मनुः “कार्पासकोटजोस्त्रिणां द्विशफैकशफस्य
च” “एकशफो वा एष पशुर्यदशः” शत० ब्रा० ७, ५, २,
२१ । “इमं मा हिंसोरेकशफं पशुं कनिष्ठदं बाजिनं
बाजिनेषु” यजु० १२, ४८ “एकविंशत्यास्तुवतेकशफाः पश-
वोऽष्टव्यन्त वरुणोऽधिपतिरासीत्” यजु० १४, १० ।
“एकविंशत्यास्तुवतैभिः । दशहस्या अङ्गुल्यः दश पाद्याः
स्यात्कैकविंशते नैतदस्तुवतैकशफाः पशवोऽष्टव्यन्तैकश-
फाः पशवोऽष्टव्यन्त वरुणोऽधिपतिरासीत्” शत० ब्रा०
८, ४, ११ । एकशफमांसगुणाः “दं हृणं मांसं मौरभं
पित्तलेग्नावहं गुरु । भेदः पुच्छोद्भवं दृष्यमौरभं सदृशं गुणैः ।
मौरभश्च तस्य खवणं मांसमेकशफोद्भवम्” सुश्रुते उक्ताः ।

एकशाख त्वि० एका तस्या शाखा वेदशाखा यस्य । इत्य-
शाखे “एकाशाखोद्भवोदसो गृहीतशोपनायितः” सृ-
तितः । एका शाखा यस्य । एकशाखके २ दण्डे च । ततः
गङ्गादि० भगदौ क्व । एकशाखीय तद्भगदौ त्वि० ।

एकशाला स्त्री कर्म० । एकस्यां शालायाम् । शिव ठन् । ए-
कशालिक वा ठक् ऐकशालिक तत्सदृशे त्वि० ।

एकशितिपाद् उ० एकः शितिः कृष्णः पादोऽस्य । अश्वभेदे ।
स च अश्वमेधे वरुणदेवस्य पशुः । “वारुणः कृष्णः ए-
कशितिपात्मेत्वा” यजु० २६, ५८ । अस्य शुक्लारोह्या-
दि० आद्युदात्तता । तद्गुणे ह्रस्वत्वपाठात् त्वि० अन्तलोपः ।
एकशुङ्ग त्वि० एकं शुङ्गं मङ्गल्यम् यस्य । (एकशुङ्गो)
“अश्वभेदे “प्रसृण्यतीस्त्विनीरेकशुङ्गाः प्रतन्वतीरोष-
धीरावदामि” अथ० ८, ७, ४,

एकशुङ्ग उ० एकमेकत्वं शुङ्गं प्रधान्यमत्र । एकत्वसभावे
विष्णौ त्विका० । २ पितृगणभेदे । “पितृणाञ्च गणान् वि-
द्धि शुभं वै पुत्रवर्धन ! । मूर्तिमन्तो वै चत्वारस्तयचा-
प्यशरीरिणः । वैराजाश्च महाभागा अग्निष्वात्ताश्च
भारत ! । गार्हपत्या नाकचराः पितरोऽन्योऽप्यनुताः ।
सोमपा एकशुङ्गाश्च चतुर्वेदकलास्तथा । एते चतुर्षु वसुषु
पूज्यन्ते पितरो ऋषे ! । एतैश्चाप्यायितैः पूर्वैः सोमचा-
प्यायते पुनः” भा० सं० ११, ४० । १ शुक्रदेवमहिष्याम्
स्त्री । शुक्रयन्त्रस्य प्राधान्यावचकतया अस्त्राङ्गवाचित्वात्
न ङीष् । “तवैव वंशे वा दत्ता शुक्रस्य महिषी प्रिया ।
एकशुङ्गेति विख्याता सा ध्वीनां कीर्त्तिवर्द्धिनी” हरिवं०
११८ अ० । एकं शुङ्गं शिखरमस्य । ४ एकशिखरे पर्वते
उ० । एकं शुङ्गस्य । ५ एकशुङ्गयुक्ते पशौ पुंस्त्री०
स्त्रिवां ङीप् ।